

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

El Abboud Hatem, născut la 02.04.1981, originar din Liban, domiciliat în mun. Chișinău, str. Negruzzi, 10, ap.22.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 12.12.2012 – 26.02.2014,*
2. *Instanța de apel: 23.04.2014 – 23.09.2014,*
3. *Instanța de recurs: 16.01.2015 – 04.03.2015.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru din 26 februarie 2014, El Abboud Hatem a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201/1 alin.(2) lit.a) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa numită lui El Abboud Hatem a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Măsura preventivă în privința inculpatului angajamentul de a nu părăsi localitatea a fost menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, inculpatul El Abboud Hatem, în perioada de timp de la 03 septembrie 2010 pînă la 01 iunie 2012, în timpul

căsătoriei cu Bîrsan Victoria, în scopul impunerii voinței și a controlului personal asupra soției și a copiilor săi minori El Abboud Aiman născut la 13 noiembrie 2004 și El Abboud Adam născut la 15 iulie 2008, în baza relațiilor ostile formate în rezultatul refuzului cet. Bîrsan V. de a se conforma unui sistem de valori culturale, etnice, lingvistice și religioase impuse de soț, sistematic a aplicat față de Bîrsan V., abuz fizic, amenințări verbale și psihologice, prin maltratare, amenințare cu moartea și cu răfuiala fizică, provocînd suferințe fizice și psihice în următoarele circumstanțe:

La 03 septembrie 2010, El Abboud Hatem aflîndu-se în apartamentul nr. 13 din str. Hristo Botev nr.7/3, mun. Chișinău în scopul de a-i interzice soției sale Bîrsan V. de a frecventa instituția de învățămînt, a lovit-o și i-a aruncat hainele din apartament, provocîndu-i ultimei dureri fizice și psihice.

La data de 03 septembrie 2011, aproximativ ora 16.00, cînd Bîrsan V. a revenit de la universitate la domiciliu, El Abboud Hatem a apucat-o de păr și a tras-o pe jos prin casă, lovind-o peste cap de mai multe ori, după ce cu piciorul încălțat o presa la articulațiile călcîiului, provocîndu-i dureri fizice, apoi a alungat-o afară în hainele de casă fără careva lucruri personale.

Tot El Abboud Hatem la 27 mai 2012, aflîndu-se la domiciliu soției Bîrsan V., situat pe str. M. Sadoveanu 22, ap. 239 mun. Chișinău și utilizînd cuvinte agresive, a început să o amenințe cu moartea și cu răzbunarea. În aceeași perioadă El Abboud Hatem deseori suna și transmitea mesaje electronice lui Bîrsan V. și rudelor acesteia pe care le amenința cu răfuială fizică.

La 01 iunie 2012 El Abboud Hatem, aflîndu-se în piața centrală, la locul de muncă a Victoriei Bîrsan, din motive ostile, a maltratat-o aplicîndu-i mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului și feței, provocîndu-i conform raportului de expertiză nr.3034/D din 15 noiembrie 2012 echimoză cu edem al țesuturilor moi adiacente și excoriații pe față, cauzîndu-i vătămare neînsemnată.

Tot El Abboud Hatem în perioada de timp de la 03 septembrie 2010 pînă la 01 iunie 2012, a aplicat violență psihică și față de copiii săi minori El Abboud Aiman născut la 13 noiembrie 2004 și El Abboud Adam născut la 15 iulie 2008, ultimii fiind expuși diferitor situații de abuz, determinate prin acțiunile violente care au avut loc în familie.

Instanța de fond a încadrat acțiunile inculpatului El Abboud Hatem în baza art. 201/1 alin.2 lit. a) Cod penal „*violența în familie, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei care a provocat suferință fizică și psihică și prejudiciu moral, acțiuni săvârșite asupra mai multor membri ai familiei*”.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către inculpatul El Abboud Hatem, care a solicitat casarea acesteia, invocând următoarele motive :

- pe parcursul urmăririi penale acesta nu a fost asistat de un translator și nu a avut posibilitatea să înțeleagă în ce este învinuit. Învinuirea adusă a înțeles-o doar în instanța de judecată, când i-a fost acordată asistența unui translator;

- procesele verbale de audiere a inculpatului, de comunicare despre dispunerea expertizei, de comunicare a expertizei, de confruntare, ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuț, sunt afectate de nulitate absolută;

- dosarul penal conține mai multe acte prezentate în copii xerox, fără a fi certificate în modul stabilit de lege, care nu pot constitui probe;

- în rechizitoriu inculpatul este pus sub învinuire pentru faptul, aplicării violenței în familie la data de 03 iunie 2011 – 01 iunie 2012, deși pentru aceste fapte inculpatul fusese deja sancționat contravențional ce se confirmă prin procesele verbale și bonurile de plată în original, anexate la materialele cauzei pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond;

- în apelul depus inculpatul a mai indicat că, nu recunoaște vinovăția sa deoarece a fost provocat de fosta soție iar el are o atitudine grijulie față de copiii săi, fapt confirmat prin probele administrate și cercetate în instanța de fond cum ar fi deciziile pentru protecția copilului în dificultate, potrivit cărora inculpatul s-a adresat de mai multe ori comisiei pentru protecția copiilor cu cereri de a i se permite și a i se înlătura obstacolele de a comunica cu copiii (f. d. 31 și 32).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, apelul declarat de inculpatul El Abboud Hatem a fost admis parțial, sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014 a fost casată, și adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: El Abboud Hatem a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsa de 1 (un) an închisoare.

În conformitate cu art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite lui El Abboud Hatem a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc în întregime vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă, deoarece ele au fost obținute cu respectarea

normelor de procedură penală și în ansamblu racordate între ele, combat incontestabil declarațiile inculpatului El Abboud Hatem și argumentele invocate în apel.

Astfel instanța de apel a concluzionat că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.201/1 alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece inculpatul a aplicat violența fizică și psihică în perioada anilor 2010-2012 asupra părții vătămate în prezența copiilor minori.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei constatate este dovedită prin probele administrate în cauza penală, și anume: declarațiile părții vătămate Bîrsan V., declarațiile martorilor Ciocan N., Bîrsan I., Șveț E., Coșciuc M., Rotaru-Bîrsan A., Bîrsan T., Nofit I., Rotaru S., Hassna Z. Totodată în cadrul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare au fost cercetate în calitate de probe: raportul de expertiză medico-legală nr. 3034/D din 15 noiembrie 2012 (f.d.8, Vol.II), raportul de expertiză psihologică-judiciară ambulatorie din 27 septembrie 2012 (f.d.203, Vol. II), decizii de sancționare din 07 iunie 2011 în baza art. 78 alin.2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale (f.d.107, Vol. II) și din 04 iunie 2012 în baza art. 78 alin.2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale (f.d.112, Vol. I), decizia Comisiei pentru protecția copilului în dificultate nr.42/2 din 01 decembrie 2011 (f.d.32, Vol. I), raportul inspectorului superior al DCȘIS al BMA din 09 iunie 2011 (f.d.74, V.I), plângerile Victoriei Bîrsan din 07 iunie 2011 (f.d.77, Vol. I), din 27 aprilie 2012 (f.d.12, Vol. I), din 08 mai 2012 (f.d.90, Vol. I) și din 03 iunie 2011 (f.d.46, Vol. I), informația 902 din 01 iunie 2012 (f.d.110, Vol. I), raportul de evaluare psihologică a copiilor minori El Abboud Aiman și El Abboud Adam (f.d. 195-198, Vol. I), copia certificatelor medicale pe numele minorilor El Abboud Aiman și El Abboud Adam (f.d.30, Vol. I).

Instanța de apel a stabilit, că instanța de fond eronat a reținut în învinuirea inculpatului și episoadele din 03 iunie 2011 și din 01 iunie 2012 deoarece inculpatul a fost sancționat contravențional pentru aceste fapte la data de 07 iunie 2011 în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale și respectiv la data de 06 iunie 2012 în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale, amenzi pe care inculpatul le-a achitat

Astfel, instanța de apel a concluzionat excluderea din învinuirea lui El Abboud Hatem episoadele din 03 inie 2011 și din 01 iunie 2012, deoarece inculpatul a fost sancționat contravențional pentru aceste acțiuni, fapt ce se confirmă prin procesele - verbale cu privire la contravenție și bonurile de

plată în original, anexate la materialele cauzei pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată.

Instanța de apel a respins argumentul invocat de către apelant precum că la urmărirea penală nu a fost asistat de un translator și nu a avut posibilitatea să înțeleagă în ce este învinuit deoarece la materialele dosarului este anexată recipisa prin care inculpatul indică că, se descurcă fără translator, iar dacă o să apară necesitatea va solicita un translator.

Totodată, instanța de apel a considerat că nu pot fi admise argumentele invocate de către inculpatul El Abboud Hatem privind nulitatea actelor procesuale, deoarece inculpatul considerându-se afectat într-un drept prevăzut de lege, nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finalizarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că a acceptat situația dată. În instanța de fond și în apel, inculpatul a beneficiat de translator licențiat, în prezența căruia au fost cercetate și verificate toate probele prezentate de procuror, inculpatul având posibilitate să pună întrebări și să prezinte probe suplimentare, astfel, fiindu-i asigurat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 CEDO.

Soluționând chestiunea cu privire la stabilirea pedepsei penale inculpatului El Abboud Hatem, instanța de apel a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al crimei comise de personalitatea inculpatului de circumstanțele cauzei și întemeiat a ajuns la concluzia, că corectarea și reeducarea inculpatului El Abboud Hatem va fi posibilă fără izolarea acestuia de societate, fiind dispusă suspendarea condiționată a pedepsei aplicate inculpatului conform prevederilor art.90 Cod penal. Excluderea din învinuire a episoadelor pentru care inculpatul a fost pedepsit a condiționat necesitatea micșorării pedepsei aplicate inculpatului El Abboud Hatem de instanța de fond de la 2 ani pînă la 1 an închisoare cu dispunerea suspendării condiționate a pedepsei aplicate inculpatului pe un termen de 1 an conform prevederilor art.90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul El Abboud Hatem, care solicită casarea acesteia, precum și a sentinței Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014 cu dispunerea achitării inculpatului din lipsa componentei infracțiunii în acțiunile sale.

5.1. În motivarea recursului declarat, se invocă următoarele:

- Instanța de apel corect a exclus din învinuirea inculpatului episoadele din 03 iunie 2011 și din 01 iunie 2012, deoarece inculpatul a fost deja

sanționat contravențional pentru aceste fapte, fapt ce se confirmă prin procesele verbale cu privire la contravenție și originalele bonurilor de plată anexate la materialele cauzei penale.

- În opinia recurentului instanța de apel neîntemeiat a respins argumentele inculpatului privind afectarea drepturilor ultimului de a beneficia de un translator în legătură cu faptul că el nu posedă limba oficială și nu a avut în acest mod posibilitate de a se apăra eficient, iar faptul că inculpatul a beneficiat de translator în instanța de fond și de apel nu compensează lipsa translatorului în cadrul urmăririi penale. Inculpatul considerându-se lipsit astfel și de dreptul de a contesta hotărârile organului de urmărire penală.

- De asemenea în recursul depus se mai indică faptul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată și nu a comis acțiunile de care este învinuit nici la data de 03 septembrie 2010 și nici la data de 27 mai 2012, iar declarațiile părții vătămate și a martorilor Ciocan N., Bîrsan I., Șveț E., Coșciuc M., Rotaru – Bîrsan A., Bîrsan T., Nofit Ig., Rotaru S., le consideră părtinitoare, neobiective și favorabile părții vătămate.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor*

reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin.1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să țină seama:

- dacă au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

- dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Este de menționat că potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

În acest sens, Colegiul constată că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate în recurs, acțiunile inculpatului fiind încadrate corect în baza art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Cu referire la nulitatea actelor întocmite în cadrul urmăririi penale, Colegiul constată că potrivit materialelor dosarului în cadrul urmăririi penale inculpatul El Abboud Hatem a indicat la data de 26.09.2012 „*mă descurc fără translator, dacă apare necesitate voi solicita translator*” (f.d.209,

Vol. I). Conform procesului verbal din 26 septembrie 2012 de audiere a bănuțitului El Abboud Hatem (f.d.212, Vol. I) acesta a solicitat translator deoarece nu înțelege terminologia juridică. Potrivit procesului verbal de confruntare din 30 octombrie 2012 dintre partea vătămata și El Abboud Hatem (f.d.215-218, Vol. I) audierile au avut loc în prezența translatorului Zeitoun Yahya. Conform procesului verbal din 26 noiembrie 2012 privind audierea bănuțitului El Abboud Hatem (f.d.12-17, Vol. II) la sfârșit acesta conține inscripția „*Procesul verbal este scris din cuvintele mele corect, de mine citit. Pentru ce semnez*”. Conform procesului verbal de informare a învinuitului și apărătorului său despre terminarea urmării penale din 06 decembrie 2012 (f.d.44, Vol. II) El Abboud Hatem în calitate de învinuit asistat de avocat au indicat că nu are careva cereri sau demersuri. Potrivit procesului verbal de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală din 06 decembrie 2012 (f.d.45, Vol. II) învinuitul El Abboud Hatem a indicat că „*am făcut cunoștință cu dosarul împreună cu translator*” totodată în prezența avocatului și careva cereri, demersuri sau obiecții nu au fost înaintate, procesul verbal fiind semnat la sfârșit de către toți participanții. Potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 10 ianuarie 2013, inculpatul fiind asistat de avocat (f.d.80-81, Vol. II) confirmă că nu a solicitat translator în cadrul urmării penale. Conform procesului verbal al ședinței de judecată începând din data de 26 martie 2013 inculpatului i-a fost asigurată prezența translatorului autorizat Zaideh Eugenia (f.d.88, Vol. II). Potrivit declarației din 17 mai 2013, inculpatul El Abboud Hatem confirmă că a primit copia rechizitoriului tradus în limba arabă și în prezența translatorului a făcut cunoștință cu actele din dosar care la fel i-au fost traduse (f.d.94).

Astfel, Colegiul penal concluzionează că atât în cadrul urmării penale cât și în cadrul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, inculpatului nu i-a fost afectat careva drept, ultimul fiind asigurat cu translator și asistența juridică a avocatului de care era însoțit la fazele procesului penal. Mai mult ca atât, la finisarea urmării penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, inculpatul nu a invocat careva obiecții asupra actelor menționate, prezumându-se că a acceptat situația dată și a fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale. Or, fiind asistat de avocat inculpatul nu a contestat în modul prevăzut acțiunile organului de urmărire penală. Ba mai mult ca atât, toate probele acumulate în cadrul urmării penale au fost cercetate și în cadrul examinării cauzei în prezența inculpatului asistat de translator și avocat.

Colegiul penal, reține că cumulul de probe pertinente și concludente enumerate la pct.4.1 al prezentei decizii indică la prezența în acțiunile

inculpatului a *laturii obiective* a infracțiunii care se constată reieșind din fapta prejudiciabilă exprimată în acțiune manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, urmările prejudiciabile sub forma suferinței fizice, psihice și a prejudiciului moral, acțiuni săvârșite asupra mai multor membri ai familiei.

Prin urmare colegiul constată că instanța de apel corect a stabilit acțiunile inculpatului săvârșite asupra părții vătămate și anume lovirea, aruncarea hainelor, interzicerea de a frecventa instituția de învățământ, amenințarea cu răfuială fizică în prezența copiilor care se califica ca - *violență fizică*, iar provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, injurii, amenințări verbale, cauzate părții vătămate în prezența copiilor minori de către inculpat, este apreciată ca - *violență psihologică*. Violența fizică și psihologică, în speța dată, sunt modalități faptice de realizare a acțiunii prejudiciabile prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal, care este o infracțiune materială și se consideră consumată din momentul producerii suferințelor psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Este de menționat că pentru aplicarea răspunderii în baza art. 201/1 alin. (2) lit.a) Cod penal este suficient să se producă una din urmările prejudiciabile enumerate în dispoziția acestei norme penale, acțiuni săvârșite asupra mai multor membri ai familiei, acțiuni pe care instanța de apel corect le-a constatat reieșind din faptele inculpatului.

Latura subiectivă a infracțiunii imputate inculpatului, ce se caracterizează prin intenție directă a acestuia fapt confirmat prin probele administrate în instanțele ierarhic inferioare.

Prin urmare, instanța de recurs constată că instanța de apel corect a evidențiat în acțiunile inculpatului semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 201/1 alin.(2) lit.a) Cod penal „*violența în familie, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei care provoacă suferință fizică și psihică și prejudiciu moral, acțiuni săvârșite asupra mai multor membri ai familiei*”.

Instanța de recurs reține că instanța de apel corect a stabilit și a exclus din învinuire episoadele pentru care inculpatul deja a fost pedepsit și anume episoadele din data de 03 iunie 2011 și din 01 iunie 2012, deoarece inculpatul a fost sancționat contravențional conform deciziei din 04 iunie 2012 în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale (f.d.112, vol. I) și la data de 07 iunie 2011 în baza art.78 alin.(2) Cod contravențional cu amendă în mărime de 25 unități convenționale (f.d.107, vol. II). Inculpatul achitînd amenzile aplicate pentru acțiunile comise împotriva soției (f.d. 102, 104, vol. II, originalele bonurilor).

Astfel, Colegiul penal consideră că, instanța de apel corect a decis admiterea parțială a apelului declarat de El Abboud Hatem, casînd parțial sentința Judecătorei Centru mun. Chișinău din 26 februarie 2014, și a adoptat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: El Abboud Hatem a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. a) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsa de 1 (un) an închisoare. În conformitate cu art.90 Cod penal, pedeapsa numită lui El Abboud Hatem a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

Reieșind din cele sus menționate, instanța de recurs conchide că temeiurile invocate de recurent și prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.8) și pct.12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **El Abboud Hatem** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la data de 08 aprilie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie